

208. Emericanás kirándulás

A Foederatio Americana szegedi Marisia corporatiója vasárnap rendezte kirándulását a várostanyára. Igen szép számban érkeztek a Rudolf téri állomásra a dominusok, nagyasszonyok, kisasszonyok és leventék, hogy a perzselő nap sugarai elől az erdők sűrűjébe menekülve pár óráig is gyönyörködjenek a természet szépségeiben. Megérkezés után az erdőmérnök jóvoltából a várostanyai erdészeti iskola nagy parkjában, a lombos fák alatt pihentek meg az Emericana lelkes hívei. A társas játékok és ötletes mókák egész sorozata után következett a közös uzsonna, melyet a háziasszony szíves kínálata mellett a vendéglátó nagyasszonyok öröme farkas étvággyal fogyasztottak el a résztvevők. A jó zene s a kitűnő szatymazi homokival hangulatot mindinkább fokozták, s csak egyik éber dominus figyelmességén múltott, hogy a kirándulók le nem késték a visszatérő vonatot.

Szegedi Katolikus Tudósító I. (1927) július 1. 16. oldal

209. A szegedi nemzetközi diákkongresszushoz nyújtott segítségért mondott köszönet

A magyar Diákkülügyi Bizottság a Confederation Internationale des Étudiants Executif Cimtétéjának szegedi ülésézése alkalmával az egyetem részéről tanúsított támogatásért köszönetet mond.

Tudomásul szolgál.

*CsML VIII. 1. (Ferenc József Tudományegyetem Rektori Hivatal iratai ülés)
2. doboz [ikt. sz. nélkül] Az 1927/28. tanév Egyetemi Tanács I. rendkívüli ülésének jegyzőkönyve (1927. augusztus 24.)*

210. A Bethlen Gábor Kör újjászervezése 1927 őszén

Elnökségem előtt a Bethlen Gábor Kör tevékenysége csaknem kizárólag diák-szociális munkára szorítkozott, amit indokolt az, hogy akkor még a tagság túlnyomó része erdélyi fiú volt, akiknek hozzátartozói Romániában voltak, s így az akkor elég általános diáknymor idején fontos szerepet játszott az egyetemi hallgatók segélyezése.

Az én előttem volt időben a Bethlen Gábor Kör elnöke Suba Károly, egy rendkívül tehetséges jogász volt, akinek Jancsó Béla és Csögör Lajos, a saját szakmájukban ugyancsak jeles orvostanhallgatók segédkeztek a Kör vezetésében. Jancsó Béla akkoriban az Ady–Móricz–Szabó Dezső névvel jelzett ifjúsági mozgolódás lelkes híve volt. Magam is rokonszenveztem ezzel a megmozdulással, mivel az akkori körülmények között az ifjúság szélesebb rétegei számára is járható útnak találtam. A fentiek és a Kör sok más tagja, bár én csak elsőéves voltam, barátom volt: Jancsó Bélával még Kolozsváron összebarátkoztunk – ő VIII-ikos